

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

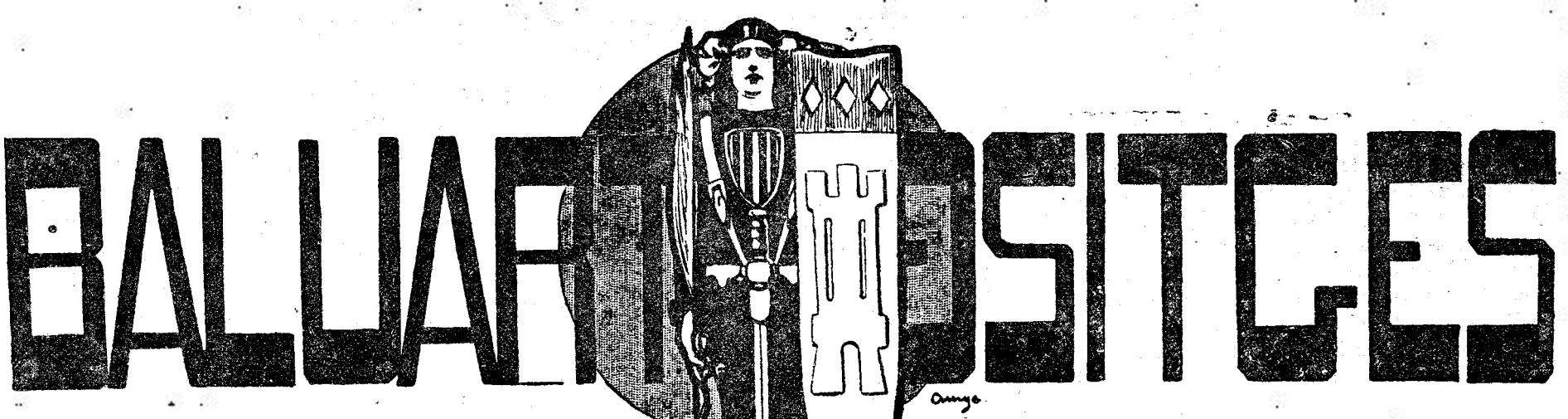
Trimestre... 1'50 »

ESPAÑA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

Any ... 2'50 pesos (or)

ANUNCIS,
ESQUELES, REMESOS
I RECLAMS
a preus convencionals.

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleis correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontanietat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolen en una fórmula d'armonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

(La Nacionalitat Catalana, Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fòrmules, tropessan amb els obstacles i cauen dins el fanc de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atreu 'l atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els ferments i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal»

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Els travalls es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors.

No 's retornen els originals.

Any XIII

Sitges, 18 de Maig de 1913

Núm. 606

La moralitat administrativa triomfant

En la causa a querella contra nostre ilustre amic el valent Diputat a Corts per aquest districte, D. Josep Bertrán i Musitu, a instància de l'ex-Secretari del nostre Ajuntament, Bonaventura Juliá Masó, per injuria i calumnia, amb motiu de cert article publicat a BALUART DE SITGES; la Sala segona del Tribunal Suprem — constituïda pels Magistrats Srs. D. Eduard Ruiz García Hita, D. Joan de Roldán, D. Miquel López de Sá, D. Frederic Enjuto, D. Lluís González Valdés, D. Ricard J. Ortiz i D. Leandre Prieto, — ha pronunciat la següent interessantíssima

— SENTENCIA —

«En la villa y Corte de Madrid a 9 de mayo de 1913; visto en juicio oral y público la causa que ante Nos pende, seguida entre partes, de la una como querellante D. Buenaventura Juliá defendido por el Letrado D. Rosendo Castells y representado por el procurador D. Luis Soto, y de la otra como querellado don José Bertrán y Musitu, hijo de D. Felipe y Doña Eliisa, de 38 años de edad, casado, abogado, natural de Montpellier (Francia), vecino de Barcelona, con instrucción, de buena conducta, sin antecedentes penales, solvente, en libertad provisional, defendido por el letrado don Angel Ossorio y Gallardo y representado por el procurador don Juan Montero; siendo Ponente el señor Magistrado Don Ricardo J. Ortiz:

»Primero: Resultando probado que por los años 1904 y 1905 se emprendió en la villa de Sitges, del distrito que representaba en Cortes el diputado D. José Bertrán y Musitu y con motivo de la propaganda del regionalismo, una campaña para moralizar la administración interviniendo en las elecciones municipales personas separadas de la política que entraron de concejales, avidos de corregir toda clase de abusos en beneficio del vecindario, y como averiguaron por varios conductos y antecedentes que muchos de aquellos se atribuían al secretario de la Corporación D. Buenaventura Juliá, que llevaba 23 años de servicios y que extendía sus funciones a otras que la ley no permitía, fué suspendido en cuatro ocasiones por el alcalde de dicho Municipio, formándose expedientes por la desaparición de varios documentos, y por último destituyéndole en 31 de enero de 1905, por unanimidad de las dos terceras partes de concejales que asistieron a la sesión.

»Segundo: Resultando probado que posteriormente en junio, de 1907, como el referido Juliá tratara de intervenir en la gestión política de la localidad, pidió a la Alcaldía de Sitges una certificación de su conducta como ciudadano, la que se le expidió, expresando el alcalde que si bien en su proceder privado no había motivos de reproche, sin embargo como funcionario no podía afirmar que Juliá, hubiese observado buena conducta por los hechos que en el anterior resultado se relacionan; por haber sido denunciado dos veces a los tribunales por malversación de caudales y haber cobrado los intereses de una lámina de propios sin ingresarlos en la Caja del Municipio y por otros abusos que le descalificaban en la opinión de sus conciudadanos.

»Tercero Resultando probado que es-

miento de San Feliu de Guixols, el diputado a Cortes por Villanueva y Geltrú don José Bertrán y Musitu que, respondiendo a sus aspiraciones venía de conformidad con la opinión de sus electores secundando una campaña de moralidad administrativa y sabedor de cuantos abusos y faltas se habían cometido en la villa de Sitges, de su distrito, durante la época en que fué secretario don Buenaventura Juliá, y de que éste era uno de los aspirantes al cargo municipal vacante en aquella población, con el propósito de que se conocieran sus antecedentes y conseguir que no fuese el agraciado, escribió en el número 308 del «Baluarte de Sitges», del 29 de junio de 1907, un artículo dirigido a los vecinos de San Feliu de Guixols que dice así, traducido del catalán:

«Un amigo nuestro ha recibido noticias de San Feliu de Guixols, comunicándole que Juliá ha presentado instancia a aquel Ayuntamiento solicitando la plaza de Secretario que está vacante. Ya le ha caído la lotería a la importante y hermosa ciudad de San Feliu si llega a tener por Secretario quien ha hecho felices a los de Sitges durante 20 o 23 años! No ambitionamos en tal caso la suerte a los desgraciados de San Feliu. Entonces sí que podrían descansar tranquilamente; no deberían preocuparse para nada porque Juliá se lo haría todo: él sería Ayuntamiento, Alcalde, Depositario y hasta Cajero. Sobre todo Cajero. Quisiéramos dar a los ilustrados hijos de San Feliu una biografía del personaje que intenta proporcionarles la felicidad. En la imposibilidad de hacerlo, por la falta de espacio, pues necesitaríamos media docena de números para que resultara completa, nos limitaremos a trazar sencillamente una silueta a grandes rasgos. Juliá era un verdadero cacique en este pueblo; era el *pantorrillas* de esta Comarca; tejía y desejava a su gusto y capricho. Cansada la parte sensata del pueblo y en especiali-

dad la juventud ilustrada, del arbitrio despótico del Secretario, fundó este periódico para divulgar su comportamiento y logró reaccionar de tal manera la población que en las elecciones de 1903 impuso su voluntad. Fueron elegidos para el Municipio hombres de valía y cuando vieron el estado lastimoso del Erario municipal y las irregularidades administrativas de Juliá, adoptaron la resolución de separarlo del cargo a fin de tener expedito el camino de la regeneración municipal. El 23 de Agosto de 1904 suspendió el Ayuntamiento de empleo y sueldo a Juliá por haber desaparecido de la Secretaría el libro de actas de las sesiones correspondientes al año 1901. Terminada esta suspensión la Alcaldía lo suspendió otras tres veces consecutivas: la primera por haber desaparecido el libro de actas de la Junta de Asociados, la segunda por haber acordado el Consistorio formarle expediente y la tercera por faltar documentos reclamados por el Gobernador concernientes a varias cuentas municipales. Instruido el expediente se justificaron tantos abusos que ellos bastarían para destituir a todos los Secretarios de España, acordando por unanimidad el Ayuntamiento, en sesión de 31 de enero 1905, a la que concurrieron las dos terceras partes del número total de Concejales, su destitución. En el expediente constan entre otros hechos de igual gravedad que Juliá se retenía cantidades recaudadas por arbitrios municipales; que los libros de actas estaban sin firmar por los Concejales y que tenían abandonados por completo sus deberes resultando el archivo municipal un verdadero desorden de papeles. Fué denun-

ciado a los tribunales por la desaparición de libros de actas, por el uso de un sello falso, por la malversación de caudales y después por haberse descubierto cobró durante muchos años los intereses de un resguardo de la tercera parte del ochenta por ciento de Propios pertenecientes al Municipio sin ingresarlos en la Caja municipal ni hacerse constar en sitio alguno, pues ni en los presupuestos ni en los libros de actas ni en los de contabilidad, ni en otra parte existen vestigios de los intereses cobrados por Juliá ni acuerdo alguno autorizándole para percibirlos. Desde que fué destituido comenzó en un periódico local titulado *El Eco de Sitges*, cuyo propietario hacia impresos municipales a toneladas, una guerra de difamación y de calumnias contra el Alcalde y los concejales que le echaron del cargo y en las últimas elecciones municipales atreviéronse a presentar la candidatura por dos distritos publicando un manifiesto electoral y pidiendo al pueblo sus votos para entrar en el Consistorio y vencer en controversia a sus enemigos, pero el pueblo le desatendió no logrando puesto alguno, ni aun por minoría. Ultimamente se le descubrió otra de sus combinaciones financieras. El Hospital de esta villa cuenta en Barcelona con apoderado para cobrar los intereses de los valores públicos que posee dicho establecimiento. Tal apoderado tenía asignada una comisión del 10 por ciento y las cantidades percibidas las entregaba al Secretario Juliá mediante recibo. Pues bien, el apoderado escribió una carta al Alcalde diciéndole que percibía solamente el 5 por 100 de la comisión reteniéndose el otro 5 por

100 contra su voluntad el intermediario entre él y el Municipio. Tal es, dibujado a grandes rasgos, la silueta del aspirante a la Secretaría del Ayuntamiento de San Feliu de Guixols, D. Buenaventura Juliá Massó.»

Cuarto: Resultando que don Buenaventura Juliá, previo acto conciliatorio sin avencencia dedijo ante el Juzgado de Villanueva y Geltrú querella por injuria y calumnia contra don José Díaz Blanc, Director de dicho semanario y admitida que fué, practicadas las diligencias conducentes, se declaró autor del artículo denunciado D. José Bertrán Musitu, respecto del cual, por ser diputado a Cortes, se solicitó del Congreso la correspondiente autorización que fué concedida, y en su virtud conforme a la ley de 9 de febrero de 1912, se remitió la causa a este Tribunal Supremo; hechos probados.

Quinto: Resultando que en oportuno estado la defensa del querellante, en sus conclusiones provisionales calificó el hecho de un delito de injurias graves hechas por escrito y con publicidad y de otro de calumnia; de autor de ellos al procesado don José Bertrán y Musitu con la concurrencia de las circunstancias gravantes, segunda, quinta, séptima, novena, undécima y duodécima del artículo 10 del Código penal y que ha incurrido en la pena de 6 años de destierro y multa de 2.500 pesetas por el de injurias y en la de 4 años y dos meses de prisión correccional y multa de pesetas 5.000, accessoria y costas por el de calumnia y también en la indemnización por daños y perjuicios de 80.000 pesetas; cuyas conclusiones elevó a definitivas en el acto del juicio oral, salvo la que se refiere a las circunstancias quinta y duodécima gravantes que retiró, manteniendo todo lo demás.

Sexto: Resultando que la defensa del querellante, en sus conclusiones provisionales, que el sólo a definitivas en dicho acto del juicio, reconociendo la certeza del hecho, estimó que caso de ser constitutivo de delito lo serían de los de injuria y calumnia que como dirigida contra funcionarios públicos, son susceptibles de prueba; que es responsable el procesado, negando la concurrencia de las gravantes que el acusador señala y pidió la libre absolución, si se estimasen probados los cargos que en el artículo perseguido se contienen.

Primer: Considerando que antes de resolver acerca de si las frases objeta de la

querella se refieren a funcionario público, y si es de aplicación el artículo 475 del vigente Código Penal es indispensible apreciar el alcance de la intención del procesado, elemento principal que caracteriza los delitos contra el honor y en este supuesto más que a la significación gramatical de las palabras y conceptos empleados, debe entenderse a la ocasión y antecedentes que los motivaron, impulsos a que obedecieron, fundamentos que los expliquen y hasta a las condiciones personales de las partes, en cuanto se relaciona con la vida pública, porque solo con el conocimiento de tales elementos de juicio, puede formarse el necesario para graduar con exactitud el verdadero alcance de los hechos que se persiguen.

» Segundo Considerando que por los documentos aportados a los autos y explicaciones que por ellos se han dado, se evidencia que la conducta de D. Buenaventura Juliá, como secretario del Ayuntamiento de Sitges dejó bastante que desear por las irregularidades administrativas que aparecen durante su gestión y siendo por otro lado muy justificados los deseos de los que entraron en aquel municipio el año 1904 para corregirlas y también los del querellado don José Bertrán y Musitu, que por ejercer el cargo de diputado a Cortes e inspirarse en la voluntad de sus electores había de ser eco de sus aspiraciones para el saneamiento de la administración municipal. idea tan noble como justa, no puede desconocerse que al dirigirse el Sr. Bertrán a los vecinos de San Feliu de Guixols diciendo del Juliá aspirante a la Secretaría de su Ayuntamiento, poco más o menos lo que se especializaba en la certificación a que se hace referencia en el resultando cuarto, trató principalmente de que superaran sus antecedentes para impedir que persona puesta en entredicho por sus extralimitaciones y descuidos pudiera repetirlos en perjuicio de los intereses municipales, fuese nombrado secretario cuando tan malos recuerdos había dejado anteriormente en el desempeño del referido cargo.

» Tercero: Considerando que bajo este último punto de vista que es la base para graduar la importancia legal de los conceptos que se persiguen como fundamento de la querella y que, además, está conforme con la interpretación auténtica de su autor o inspirador, resulta que aunque el ataque a Juiá en el BALUART DE SITGES es algo inconveniente en el fondo y en la forma, no envuelve, sin embargo, por la ocasión y circunstancias en que se produjo el propósito doloso ni la intención lesiva de ofenderle en su conducta privada ni en su honorabilidad particular, elementos esenciales de estos delitos, máximo cuando en la conducta del procesado aparece claramente reflejada otra intención expuesta en el anterior fundamento y que por inspirarse en móviles tan atendibles no puede tener sanción coercitiva en los artículos del Código Penal invocados para su acusación por la parte querellante.

» Cuarto: Considerando que a mayor abundamiento y por las pruebas aportadas a los autos y que han sido objeto de detenido examen en el período oportuno, aparece que cuantos cargos se hicieron a don Buenaventura Juliá y Massó lo fueron por actos y abusos de la época en que desempeñó la Secretaría del Ayuntamiento de Sitges, y como a juicio de este Tribunal se ha justificado de un modo detallado la verdad de las imputaciones injuriosas en que aquellos se fundaban, y respecto de las que se dicen calumniosas, no tienen este carácter, pues más que hechos concretos que pudieran dar lugar a tal apreciación, son una prolongación de las anteriores y sobre todo lo mismo a unos que a otros les falta en su generación el dolo específico que las caracteriza, procede que se dicte una sentencia absolutoria con las declaraciones correspondientes.

» Quinto: Considerando que como no consta que el querellante haya procedido con temeridad o mala fe, pues se ve que fué impulsado por determinaciones de su voluntad que podrán ser equivocadas pero siempre disculpables en el terreno del derecho y susceptibilidad personal deben declararse las costas de oficio.

» Vistos los artículos 1.º, 467, 470, 471, 472, 475 del Código Penal, los 142, 144, 239, 240, en sus párrafos 1.º y 3.º en su apartado último, 741 y 742 de la ley de Enjuiciamiento criminal y los 3.º y 10 de la ley de 9 de febrero de 1912 sobre conocimiento de las causas contra Senadores y Diputados.

» Fallamos: que debemos absolver y absolvemos al procesado D. José Bertrán y Musitu de los delitos de injuria y calumnia que le imputava el querellante don Buenaventura Juliá y Massó, declarando de oficio las costas procesales. No ha lugar a lo solicitado por la representación del acusado en el segundo oficio de su escrito de conclusiones. Se cancela la fianza prestada para asegurar las responsabilidades pecuniarias de esta causa. Y póngase esta resolución en conocimiento del Congreso de los Diputados, al que se devuelva el expediente administrativo que se remitió.

» Así por esta nuestra Sentencia irrevocablemente juzgando, lo pronunciamos, mandamos y firmamos. = Eduardo Ruiz G.ª Hita = M. López de Sá.—Luis Gonz. Valdés.—Leandro Prieto.—El Magistrado Sr. Roldán votó en Sala y no pudo firmar. Eduardo Ruiz G.ª Hita.—Federico Enjuto.—Ricardo J. Ortiz.—Rubricados.

Publicación. Leída y publicada fué la anterior por Excmo. el Sr. D. Ricardo J. Ortiz, Magistrado del Tribunal Supremo, celebrando audiencia pública su Sala de lo Criminal en el día de hoy de que certificó como Secretario Relator de ella. Madrid 9 Mayo 1913. = Ldo. José María Pantoja.—Rubricado.

Felicitaciones

Al conéixer els détails del judici oral, per les ressenyes que 'n feia la premsa madrilenya, dirigírem el següent telegrama al defensor d' En Bertrán i Musitu, l'eminent advocat D. Angel Ossorio i Gallardo:

«Ossorio y Gallardo.—Congreso Diputados.—Madrid. — BALUART DE SITGES ofrece Vuelencia testimonio su admiración magistral informe defensa Bertrán, campeón moralidad administrativa perseguido por Caciquismo agonizante».

L' ilustre ex-Governador de Barcelona ens ha correspost amb la carta que transcrivim a continuació :

El Diputado a Cortes
por
Caspe

Sr. Director de BALUART DE SITGES.
Muy distinguido Sr. mío: Agradezco vivamente el telegrama de felicitación.

Conocedor, por mi estancia en Barcelona, de algunos antecedentes de la cuestión, estaba perfectamente persuadido de la razón que a Bertrán y a Vds. asistía en su campaña de purificación administrativa, y he tenido a honor colaborar a éxito de tan buena causa.

Ya saben Vds. que desde mi rincón madrileño, no olvido ni los intereses ni las amistades catalanas, y que es para mí muy agradable recibir recuerdo tan afectuoso como el que esa Redacción me dedica.

Téngame por su más affmo. servidor y amigo

q. b. s. m.
Angel Ossorio.

Mayo 14-918

En la darrera sessió municipal, com pot veure's en la ressenya que 'n donem en altre lloc del present número, el nostre Ajuntament acordà fer constar en acta la seva satisfacció per la sentència absolutoria pronunciada pel Tribunal Suprem en la querella instada per l' ex-Secretari Juliá contra l' digne Diputat del Districte Sr. Bertrán i Musitu i felicitar an aquell pel triomf que amb ell ha tingut la moralitat administrativa.

El passat dimecres es personaren en el domicili del digne Diputat per aquest Districte, D. Josep Bertrán i Musitu, una Comissió de veïns de nostra vila, entre els que hi figuraven, ademés de les autoritats locals i distingides personalitats, bon nombre de redactors de aquest setmanari, a l' objecte de felicitarlo amb motiu del fallo absolutori recaigut en la causa que se li seguia en el Tribunal Suprem a instancia de l' ex-Secretari municipal de aquesta vila, Sr. Juliá, en virtut de un article publicat en BALUART DE SITGES.

El Sr. Bertrán agrà la visita, mostrantse molt coratós per a prosseguir cooperant a l' obra de sanejament de la cosa pública.

Ademés, acceptà la invitació dels Commissionats, que li oferiren un dinar íntim en el restaurant «Maison Dorée», durant el qual com ja pot suposarse fou

tema predilecte el fallo recaigut en el referit assumptu; reiterantse novament la compenetració d'interessos comuns a defensar desde l' punt de vista del més alt patriotisme.

* * *

Nostre ilustre Diputat està rebent de tots els pobles del Districte i altres poblacions de Catalunya i de fora, carinyoses felicitacions per la justa absolució obtinguda.

Banquet popular

En honor d'En Bertrán i Musitu, BALUART DE SITGES organitzà un BANQUET POPULAR, que próximament tindrà lloc, en celebració de la victòria qu' acaba d'obtenir la política de moralitat administrativa qu' informa nostre programa de sempre.

Del llot infecte

Si la nostra educació no ns vedés desendar al llot on se remouen, eritant son miserabile rac-rac, les granotes de l' Eco caciquista, ara 'ns plaurà obsequiar-les amb una abundant tria de les paraules més averiades del més averiat dels lèxic, i els en faríem sobreixir el pèlac fangós qu' és son medi ambient. Aquelles veus destrémades que al dar vibració a l' aire l' empesten amb emanacions de claveguera, bé's mereixen que se les ofegui aviant el pòsit del diccionari demunt les gorges regullooses d' on s' escapen.

Però, companys; nosaltres som nosaltres!

Si demunt les firmes M. U. S. i J. S. que apareixen en el paperot infecte no hi ha vergonya ni decència, a casa nostra encara tenim provisió d' aquets articles de primera necessitat, i si en els escrits de BALUART DE SITGES hi faltessin, el refinat lector ens giraria les espalles, com les gira per no poguer-hi tenir cara, a l' immonde libel de les granotes eridaneres.

De lo que malparlen del digníssim i valent diputat per aquest districte, D. Josep Bertrán i Musitu, no 'n direm res, avui. Contesta per nosaltres la Sentència del Tribunal Suprem, aterradora de farsants i vividors i glorificadora de ciutadans exemplars i honorables. Potser més endavant, si En Juliá s'hi emprena, s'acudirà encara als Tribunals en demanda de més contundent resposta.

En quant als blasme's que té la granotada per a les respectables persones que formen la Junta Municipal del Cens Electoral, la contesta 's troba clara en la Llei, a la que s' ha limitat a donar extreite cumpliment la Junta. Discutir afirmació per afiració de les que entre frases abjectes surten a l' Eco caciquista, ¿per a què? On se defensà als falsaris de 1910, bé ès lògic que 's menteixi tercament per tot dia. Conferen el seu desenfrenat desig am la llei: perxò reputen illegal tot allò qu' enderroca sos plans de caciquil reconquesta.

Desgraciadament per ells, la llei ès llei mal que'ls pesi, i ni multiplicant fins al infinit la seva verínosa trapaceria lograran implantar-la, ni mènos tacar l' honorabilitat dels nostres amics a qui tan odien i bescanten pel crim d'ajustar-se als preceptes legals.

I ara, per acabar, vagi per l' Eco caciquista i les seves conspiques granotes el menysprèu més gros qu' en el mercat hi hagi.

Reemplaç de l' Exèrcit

Revisions devant la C. M. de R.

En el judici celebrat el dia 9 del actual es feren les següents declaracions respecte a minyons sortejats an aquesta vila:

De 1913: Emili Mongrell Soler i Marián Mirabent Mirabent; soldats; Oleguer Brunet Montané; exclos temporalment.

De 1912: Josep Samahua Solá i Samuel Barrachina Esqui; soldats; Rossendo Junyent Planas; Antón Català Vidal i Josep Corella Catalán; exceptuats.

De 1911: Antón Mirabent; exclos temporalment i Ramón Fusté Comas; exceptuats.

De 1910: Joan Tort Llucià; Joan Pascual Llanas; Francisco de P. Soler Roig i Salvador Parets Bertrán; exceptuats.

En Lluís Morote

Ha mort fa poc a Madrid, quasi repentinament, aquest ilustre escriptor, glòria de les lletres castellanes; i al recordarlo, recordem en ell al gran amic de Catalunya, amistat elocuentment demostrada, amb la seva valiosa adhesió, quan el sentiment de la nostra terra va exterioritzar-se cohesionat, amb aquell patriòtic moviment de opinió denominat de Solidaritat Catalana.

El 20 de Maig de 1906, amb els altres Diputats que's posaren al servei de Catalunya, rebé l' homenatge de tot un poble, al seu cap i casal; i tres dies després, junt amb la major part de aquells, vingué a questa vila: siguent, per nosaltres, aquell jorn, un memorable jorn de glòries recordança, en que 'l nostre poble, encès d' amor patri i rublert de joia, festejà entusiàsticament als ilustres capitans que 'l visitaven.

Després de un banquet que 's celebra al Cau Ferrat, tots ells dedicaren pensaments plens d' ardisa a Catalunya i a Sitges; i avuy, en honor del malaguanyat Morote, (q. p. d.), reproduim autogràficament el que brollà de la sevà inimitable ploma:

Aplaudimós con el alma y la vida la participación del eterno feminino en estas fiestas de solidaridad; recordamos al velo aquél episodio de filosofía: «Sede lava en María no les cubido en la Humanidad ningún gran movimiento de revolución que no sea debido como causa principal en una mujer».

Lluís Morote

Poblet, Reus i Tarragona

Diumenge 11 de Maig

Veus' aquí, fervorosos llegidors de BALUART, la ressenya suscinta de la hermosa excursió a Poblet, Reus i Tarragona, que un respectable grop d' amics ha fet, dins la més sana expansió, per a esplai del cos i de l' esperit.

Aquest matí de diumenge sitgetà és senzillament de Primavera; el cel ès blau, fà un sol brunyit i un ventet del tot agradable. El primer de personar-se a la estació ès el digne President de la secció excursionista, En Josep Díaz, a qui acompaña el Dipositari de la mateixa, don Magí Pasqual. Pocs moments després arriva en jovial garleig un íntim estol de precioses noies vestides de blanc que vé a dar combat als excursionistes, i seguidament, com si haguessin sentit l'olor de les roses mullades de rosada, hi acudeixen tots elsdemés companys, entre'ls qui recordem En Josep Planas, En Joan Marsal, En Manel Monfort En Josep Marsal, En Salvador Soler, En Rossend Bartés, En Ramon Martí, l' Antoni Montaner, l' Antoni Clará, En Josep i En Francisco Ferret, En Ramón Pascual... Mentre's-tant aprenem que'l tren se retrasat; i don Brauli Rodríguez, quefe de l' estació, ens fa atinades observacions. Els més joves discreten amb les noies generoses, en quins esgards hi brilla l' amalgama de l' alegria i de l' anyor.

Per fi sentim el soroll del tren: trontolla el paviment... ja l' tenim aquí. Previs encaxades i sensacions saltén al vagó sens trobar manera de inquibirnoshi. Els que més, ens quedem a la plataforma esperant qu'en alguna estació pròxima es desalotgi l' interior.

Creuem la plana de Sitges: el vert de les vinyes i de les palmeres té el mar pel fons. Passem pel Vinyet i del rostre de la Moreneta n' ix un dolç somriure, mentres la nostra ment resa la oració del matí: «Salve, salve Regina de la Dona sitgetana i dels raïms d' or: guarda durant la nostra ausència la donzellà a sos ocis, l' infant a sa mare, i sa mare a la llar. Salve, salve, salve, Regina de la Dona sitgetana i dels raïms d' or... Ara arrivem a Vilanova, ont baixem un gran nombre de passatgers: allavors passem a prendre seient, quedant, gràcies a Deu, del tot aposentats.

Volem per Cubelles i Calafell, ovirant sos aigua-molls, i sentint la flaire dels pins, pollanxes i ginesteres, que rossen el wagó: tots els vilars ens revelen quelcom de nou i apetitos. Al aquell camp de roses de l' encès color!...

Eg el transcurs del viatge el nostre President no para un sol instant de precupar-se pel nostre comfort i comoditat, i ès tant l' amor que'ns porta, que fins els demés passatgers estranyos a nosaltres s'en comuniquen i també hi voldríen ser. Al vorejar Sant Vicens tothom es remuga per a veure si amb l' exprés de Madrid hi va el nostre diputat triomfant, Bertrán i Musitu, tot parlant calorosament de la qüestió palpitant.

Avans d' arribar al poble indicat creuem efectivament amb l' Exprés, essent-nos

impossible poder saludar el pàs den Bertrán que segurament deu reposar... Sant Vicens!!!... gran brigit de trens... Nois, tenim que fer el traslado! Apa, avall... I en mitg d' una gran confusió pujem al tren que 'ns correspon sens passar-nos avans algú risible incident... Roda, Salomó, Vilavella, Nulles, Valls, amb son cloquer altissim, Picamoixons, La Riva, Vilavert ens guainen ab els ulls psicològics de sa configuració i ens honoren amb el perfum ubriant del camp i dringar de les torreres.

Els wagons en que ara viatgem tenen un aspecte tristoi i per copsar l' esllanguiment un pot-pourri de cançons populars deixem anar per l' aire. Al arribar a Monblanc alguns baixem per contemplar la vall serena, Hermosa vall, puresa d' aigua frescal... Novament volem camps a travess i ovirem apropar-se Espluga de Fracolí, un poc rònica però hostant la riquesa de velluria. El terme de la primera etapa del nostre viatge és arribat car de l' Espluga hem d'anar directament a peu vers Poblet.

— Bailet, bon bailet, voldries guiar-nos al Monestir, tu que tens la migricia del tronc tan ben furnida i ets saborid de les anades i vingudes i dels cingles escarpats?...

I el bò del minyó de les galtes vermelles presentint la prompta recompensa ens diu: Veieu? ès allà dalt. Amunt, donest...

Precedits de l' aixirerit minyó ens dirigim cap el Poblet per la carretera, encara que bastant penosament, car el sol apreta i la pols abunda que Deu'n hi-dó. Vetaqu no obstant que per contra-cop un passeig d' alba-blancs ens ofereix sa gensor i botnes, unes escultures decapitades-barbres!—ens brinden l' avant-gust de l' art preciosíssim que va a inondarnos dalt el Monestir. En aquests moments un company ens diu: «Mireu-se!!». I, efectivament, no molt lluny, al peu d' una cordillera de muntanyes fecondes en aigües i verdor es trova enclavat el Palau de la gracia eterna...

Un extensíssim mur de circumvalació d' uns 5 metres d' alsaria tenca el Monestir i hortes adjacents, i al arribar a la plaça diem qu' ens obri pas per la única i antiga porta d' entrada.

— Salut, sagrades pedres de l' art, que aneu oferir-nos vostra gustació més exquisida; veusquí com una colla de profans s' atreveixen a venir vers vosaltres per a resar-vos. Sinò amb l' estat de gracia hi venim amb un gran amor, que aquest purífigui de ses ardentes flames

ont nosaltres ells són importants per a impresionar-se de tota sa grandiositat.

Els edificis de dins la zona compresa en la clausura interior és allà ont abunden majorment les joies artístiques.—Des de la compartició central del pòrtic es passa al interior del temple per una magnífica porta romànica. La iglesia, erigida en plena Edat mitja, un preciós altar major tot d'alabastre d'estil del Renaixement, rematat per un fris de molta riquesa de detalls. Tots els excursionistes convenim que és la més bella obra que mai hagué vist a la vida.

Seguidament passem a la Sacristia, espaiosa i imponent, visitem el claustre principal, l'Aula capitular, la Biblioteca, el dormitori de novicis, el Palau del Rei Don Martí, les cuines, els cellers... i cada nou departament una nova gràcia precisa, forta, mestra, ens omple d'emoció i ens enmudeix per a ferne un elogi espiritual...

Aquest elogi espiritual voldriem, bon amic llegidor, que tu el capisis per a estalviarnos paraules ampulentes i apartar-nos del perill de profanar amb el nostre eufemisme sempre banal al costat d'una obra tan genial com aquesta—Laus Deos!!!!...

Així sortírem d' aquest estotx de bilesa per a personar-nos a l'hostal ont ens espera la moça grassa i joguina, i que es diu Lola, per a servirnos el dinar.

Bon dinar de muntanya, confortable menja, com la que segurament deu donar rogor a les galeses de la benfesta donzella.

I ara cap avall, cap a la Espluga, tartanes, que Reus civil i hospitalari ens espera.

(Acabarà)

Jocs Florals de Barcelona

Poesia premiada amb la Flor natural

El magnífic col·loqui

PARLA EL DANT:

«A la faïcò, talment, de blanca rosa», com li fou a mon geni revelada, s'obrà a mos ulls la Glòria esplendorosa.

De son carnal ropatge despullada, fins més enllà de la novena esfera sigué l'ànima meva arrebatada, si no per mèrit de virtut austera per mercè de l'augusta senyoria d'Amor, que sobre'ls cels i 'ls mons im-

[pera.]

Ja mos esgards reposen, dòna mía, en el goig de les altes meravelles que ovirava ma encesa fantasia,

la més hermosa tu de totes elles, radiant Beatriu, joia preuada «de l'Amor que el sol mou i les estrelles».

Be prou me n'ha sigut de sospirada la delicia d'esta hora beatíssima en que d'eterna llum te veig nimvada, sens que en la teva resplandor claríssima els ulls i el cor de torbament se ceguin-com en vida mortal, oh gentilíssima!

Deix, doncs, que'n ella mos esgards i en ta faç fulgurant, tota la glòria que han sedejat tant temps, d'un glob [hi beguin.]

Plau-li a mon seny retrare la memòria del jorn astruc en que mos ulls te veren per primer cop, i remembrar la història d'aquells novells combats en que's [reteren]

tots mos sentits a ton albir, aimia, i esclaus de tes belleses romangueren.

Plau-me l'esment d'aquell assortat dia en que del seu somriure la excel·lència, generós el teu llavi 'm concedida.

Oh l'clar somriure! Concentrada esencia de la llum, de l'atzur i l'hermosura d'aquell cel sereníssim de Florença.

Mes amb ell, el record de l'amargura del jorn que de les roses de ta cara a mos esgards negares la ventura, dintre del cor sento que'm puny encara, i palpo la tenebra on romançia marcat del brill de la presència clara.

I gón mots trobar per dir-te la elegia que fou tota ma vida desde l'hora en quan ada te'n fore, dòna mia?

De mon torment [com fer-te'n sabedora, i de l'angoixa de la trista ausència fins de la Eterna Païu acoradora?]

Forts de dolor mos ulls, «la clemència de la Mort» s'adressaven, que seria isnupera cosa en excel·lència,

quan era estada en tu, i a tu't tenia! mes ay! que amb mi mostrava's despiatada i amb el torsó del viure m'afogia.

Pelegrí en una terra desolada, fent del bordó de tots records ajuda he seguit la penosa caminada.

Ol pobla ànima meva desvalguda; «quin dolor hi ha hagut mal, que la [punyida iguali del dolor que t' ha retut!]»

Nodrint tansols de vells esments ma vida tota cosa sagrada amb ta presència, amb el meu plor fou novament ungida: vies, jardins i temples de Florença, que amb planta tremolosa repassava, sentiren de mes llàgrimes l'ardència: allò que't fogut, jo allò estimava, i adhuc la pols que trepajada havies, rendit d'amor i devoció, besava!

Mes fins aquelles tristes alegrías me llevaren la meva desventura i dels homes les viltats i felonies;

i, errant—forasté arreu—a la ventura, «a meitat del camí de nostra vida me troví dintre d'una selva obscura...»

Mes fou la llum de la tenebra eixida, els raigs del sol van respalndí en l'an-

[drona], vers tu la ment va remontar-se arrida, «i de tu sigué dit», santa madona, —amb'eu damunt del segles triomfanta— «lo que mai s'haurà dit d'una altra

[dona!] Ja en hosannas tornada ma complanta, i en beatitud el dol i en alegria, dels resplandors d'aquesta glòria santa, reflectits en tos ulls, Beatriu mía, havent-ne vui la joia immensurable;

i en la beatut, mirall que la irradia, la beatut contemplar de l'adorable Autor de les divines meravelles,

i la Bondat suprema i inefable que ha obert a llum eterna mes

[parpelles, i ha tornat l'amor nostre perdurable i li ha donat per talem les estrelles!]

Al Senyor magnífica, ànima meva, pel beat goig amb que combla la mesura de la infinita benaurància teva.

Del qui és Fautor de tota criatura magnifica l'augusta omnipotència, que sempre fou i sempre més perdura.

Magnifica del Fill l'alta clemència; magnifica al Paràclit, que és la via de tot amor, en terme i procedència, i des lo etern, l'Etern Amor congràvia.

Al Senyor magnifica, ànima meva! Alabat el Senyor per sempre sia!

I tu, dilecte amic, en qui la seva misericòrdia immensa s'és mostrada, el cant també de ses llaors eleva:

que ta veu, amb mils d'altres acordada, sis en l'esclat triomfal de la cridoria amb que pels benaurats ès exultada la divinal grandesa i llur victòria:

—Hosanna al Senyor Deu en les altures! Els celsons plens de vostra eterna glòria!

Ja en el goig de les céliques ventures, com fènix renaixent a nova vida, eixit de ses mateixes podridures,

ton esperit la pau veu asolida— que li fou per tant temps afreturada— en un repòs que en lo infinit té mida.

Quan en ell jo vaig ésser despertada, i amb el dò divinal de tota ciència va ser la meva ment il-luminada,

d'aquest amor, faró de ta existència, i de ton cor consumiment a l'hora, vaig capir-ne la força i la excel·lència;

i fins de santa joia fruïdora, en el goig m'anegava d'haver estada oh Dant! d'un tal voler la inspiradora.

Que així n'era sa flama d'abrandada, quan tan endalt me va encalçar sa in-

[genergia] i en ella vaig restar tota abrusada;

que tal del ver amor és la potència, que ací on dàl d'huma sentir no alcança hi arriba l'amorosa vehemència.

I plena l'Senyor fent ma benaurància, rebé la oració meva fervososa, i fiu certa la meva cobejança...

Els greus dolos de ta existència afrosa un per un ha comptat l'ànima mía, que no és pas se' impossible se' im-

[pietosa. De ton plor jo les perles recullia i en els peus les vessava de l'Altíssim; penyores de l'amor que't redimia.

Jo era en tu, ta Beatriu,—oh dilectissim! en les hores de febra gloriosa que exaltaven ton geni potentissim.

Era jo qui ta pensa iluminosa en la Vrata Eterna adocrinava i en tes rimes la feia esplendorosa.

Era jo qui amb ton nom perpetuava el nom meu sobre 'l mó, en tan que sía, i en tots cants l'amor nostre fecondava.

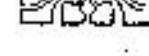
Oh esperit gloriós, oh ànima pia en qui la divinal Omnipotència en justícia i amor s'apareixia!

Del geni humà ufana florèscencia, bé l'hora va valer que't fou negada per l'«avarra pobresa» de Florença.

Mes si dels llors marcibles fou mancadà, oh bard de les eternes meravelles!— la teva glòria en la terrena estàda,

jo ton front cenyiré de flors més belles: d'una corona amb raigs de sol trenada i amb les roses de llum de les estrelles!

MANEL FOLC I TORRES

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 15

Se celebrà de segona convocatòria, baix la presidència del Sr. Alcalde, don Pere Carbonell Mestre, i amb assistència dels regidors Srs. Querol, Dalmau, Pàrrera, Selva, Julià i Mitjans.

Aquests dos últims entraren en el saló de sessions quan acabava d'aprovarse l'acta de la anterior.

Se aprovà definitivament el plànol de reforma del Cap de la Vila.

Es donà lectura al resultat de la revisió, devant de la C. M. de R. de la província, dels minyons d'aquesta vila perteneixents a reemplaços anteriors a l'actual.

Se aprovaron varis comptes per diferents conceptes.

En Querol demanà la paraula, manifestant haver-se enterat per la premsa barcelonina i madrilenya, de que l' Tribunal Suprem ha pronunciat sentència absolutòria en la querella que l'ex-Secretari de l'Ajuntament Bonaventura Julià i Masó, instà contra l'ègide Diputat a Corts per aquest Districte, D. Josep Bertrà i Musitu; i afegí que declarant-se provats, en la sentència, els fets que l'Sr. Bertrà imputava an En Julià en l'article publicat a BALUART DE SITGES que donà origen a la querella, els quals són els meteixos que la majoria li ha tirat repetidament encara, proposava'scordés fer constar en acta la satisfacció del Consistori per la Sentència recaiguda en el referit assumpte i testimoniar sa felicitació a don Josep Bertrà i Musitu pel triomf que amb ell ha tingut la moralitat administrativa. L'Alcalde, D. Pere Carbonell, amb molta finura invità an En Julià i an Mitjans a sortir del Saló mentre s'discutís i votés la proposició Querol, amparant-se en l'article de la llei que parla de lo que deu fer-se quan se tracten questions d'irectament relacionades amb un regidor o amb la seva pàrentela.

En Julià, congestionat com un perdiot, es negà a atendre la invitació presidencial; feu lo mateix son groixut cosí, i un i altre s'escargamellaren protestant i rebenxinant-se. L'Alcalde li digué que per no fer-los treure a la violència s'els tindria per ausents, i en votació secreta fou unanimament aprovada la encertada proposició.

Els espectres encara protestaven. Protestant se val. No hi eren.

I la sessió es donà per finida a les 12, o sigui als trenta minuts de comensada.

CRONICA

Nostre distingit amic l'èminent Mtre. Morera acaba d'obtenir un nou èxit teatral amb la seva obra lírica «La fièrcilla domada», sobre lletres de Shakespeare, l'estreno de la qual tingué lloc el dijous últim en el Teatre Tívoli de Barcelona, conforme anunciamos.

Unanimament, la crítica tributa calorosos elogis a la nova producció de l'autor de «Tijayna», considerantla com una verdadera joia musical.

Durant la setmana que acaba de finir ha regnat un temps ben impròpi de la època en que ns trovem: han sigut comptades les hores en que ha fet bò; doncs boy sempre o be ha plougit o be ha bufat un vent molt molestós i en algunes estones huracanat.

Conforme anunciamos en nostre número anterior, dimecres passat en el tren de tres quarts de cinc de la tarda arribaren a questa vila les despullades mortals dels distingits compatriots els espòsos D. Bruno Serra Alemany i dona Lluïsa Ferret Sellarès; els de la filla de aquells, D. Dolors Serra Ferret; i els dels nets d'aquells, fills d'aquesta, D. Josep, D. Carmen i D. Joan Vilasaló i Serra.

Precedides de gran número de portants d'atxa i clero parroquial i acompanyades de compacte seguici foren conduïdes acte seguit en un cotxe fúnebre al Cementiri, on definitivament han de reposar la pau eterna.

Ha mort a Barcelona, després de haver sofert una delicada operació quirúrgica, la respectable compatriota D. Marina Soler, vda. de Bassa, a la família de la qual, i molt especialment als seus desconsolats fills, com també al seu cunyat D. Joan Bassa, transmetem amb tot motiu la expressió del nostre més sentit pèsam.

*

Dijous últim, festa de Sant Isidre, com de costum se celebrà en nostra parroquia iglesia un solemne ofici amb orga, oficiant el Rvnt. Vicari Mossén Serafí Alemany, Pvre., qui ade més pronuncià amb molta elocuència un apropiat sermó.

La inclemència del temps impedí celebrar després la acostumada professió per l'exterior del temple.

*

Es trova greument malalt a Barcelona, haventli sigut administrats els Sants Sagaments, el jovenet Daniel Jacas Catasús, fill dels nostres apreciats compatriots els espòsos D. Daniel Jacas i D. Mercè Catasús.

No cal dir que de tot cor desitgem el restabliment del malalt.

*

Acompanyats dels distingits arquitectes barcelonins D. Guillermo Busquets Vautravé i D. Jeroni Martorell, dimecres estigueren en la nostra vila els Srs. President i Secretari del Consell Nacional de la Societat cívica instituïda a Inglaterra baix la denominació de «Foment de les Ciutats Jardins», Mr. William Thompson i Mr. Henry Aldridge, Esq., respectivament.

Els distingits hostes, que visitaren tot lo més important de questa població, van quedar altament encantats de les seves belleses, fentne repetits elogis.

*

Tenim notícies de que en breu començaran les obres de construcció dels edificis afectes a la reforma del Cap de la Vila.

En la Clínica del Dr. Soler i Roig, de la capital, nostra benavolgut amic i compatriot el jove D. Josep Sufé Alalx hi acaba desufrir una operació quirúrgica delicadíssima, el resultat de la qual per ara sembla que pot reputar-se de feliç.

*

Sembla que l'dia 8 del prop vinent mes de Juny, s'obrirà ja al públic la Estació que a Garraf acaba de construir la Companyia dels Ferrocarrils de M. A. Z. i A.

*

El passat dijous a la tarda estigué aquí entre nosaltres En Santiago Ruíz, que continuant en sa predilecció per a el seu «Cau Ferrat» i l'enriquit novament amb valiosos exemplars de notables vidres, adquirits en son últim viatge a París.

Tipografía de Jacinto Santacana Parera

: Carrer de les Parelladas, 9 : Sitges :

Servei de viatgers i encàrrecs ràpits
de SITGES a VILANOVA i vice-versa

Jaume Raventós Mira bent

HORES DE SURTIDA DE LA TARTANA:

SITGES

De can LETUS: matí, a dos quarts de 9; tarda, a dos quarts de 3

VILANOVA

De cal Correué: matí, a tres quarts de 12; tarda, a les 6 en punt

Es reben els recados aquí : Jesús, 61

HORARI DE TRENS

Surten de Barcelona cap a Sitges

A les 5'50: Correu per Picamoixons, ab 1.ª, 2.ª y 3.^a
 » 8'35: Exprés per Valencia, ab cotxes 1.ª y 3.^a
 » 9'23: Correu per Madrid, ab 1.ª, 2.ª y 3.^a
 » 10'06: Mixte per Tarragona, ab cotxes 1.ª y 2.^a
 » 11'47: Lleuger per Vilanova, ab cotxes 2.^a y 3.^a
 » 13'05: Correu per Reus, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
 » 15'04: Mixte per Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
 » 18'24: Lleuger per Tarragona, cotxes 2.^a y 3.^a
 » 20'05: Correu per Vaència, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a

Surten de Sitges cap a Barcelona

A les 5'06: Tren mixte, ab cotxes de classes 2.^a y 3.^a
 » 6'42: Correu de València, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
 » 8'31: Lleuger de Tarragona, cotxes 1.^a, y 3.^a
 » 9'48: Mixte de Tarragona, ab sols cotxes 3.^a
 » 11'36: Mixte de Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.ª y 3.^a
 » 14'14: Lleuger de Vilanova, ab cotxes 2.ª y 3.^a
 » 16'18: Correu de Madrid, ab cotxes 1.ª, 2.ª y 3.^a
 » 17'16: Exprés de València, ab cotxes 1.ª y 3.^a
 » 19'20: Lleuger de Sant Vicenç, cotxes 2.ª y 3.^a
 » 21'28: Mixte de València, ab cotxes 2.ª y 3.^a

APRENENT Se'n necessita únicament en aquesta Imprenta

GRAN ÉXITO

DIEZ MIL suscriptoras en seis meses

La Reine de la Mode

Revista de Modas Francesas; la más completa y la más práctica. — Se recomienda en todas las casas.—Se publica del 5 al 10 de cada mes.—120 modelos de todas clases de vestidos para señoritas, niñas, niños, un patrón cortado al natural contenido en una cubierta artística en colores:

PRECIOS DEL ABONO

Un año, 12 ptas., 6 meses 6'50 ptas.
Número de muestra, 1'25 pesetas

NOTA. — Con el fin de recompensar a los clientes que nos honran con su confianza, regalaremos por cada abono un orden de renovación hecho directamente una magnífica carpeta para conservar los figurines:

Se suscribe en la imprenta de este periódico

SOBRE-MONEDER

PER LA CIRCULACIÓ DE VALORES EN METALIZÉ

Servicio Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Illes Balears, Canàries y Costes d'Àfrica, y abans no hi hagi administració de Correos, estan obligats a admetre'l a la circulació els carters y peatones rurals. El Sobre-Moneder es el més més cómodo, sencill y segur per remetre diners per correos certificat, des de quincents florins a 50 pesetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el Sobre-Moneder s'extan al públic las postes de tots els sistemes de gires; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega per carter el dia següent del destinatari, sempre que sigui en el poble més petit. Es indispensable per el correccional al Comissari, inscripció de periodicals, demandas de llibres, pensions, mesades, etc., etc. Unic que resolva les dificultats de giro de petites sumes. El Sobre-Moneder té la garantia del Estat, que abona la cantitat declarada en cada extravió. La Companyia arrendataria de Tabacos té la exclusiva per la venta del Sobre Moneder; i' expén en tots els Establos al preu de 25 céntims y abans als seus expendedors el 10 per 100 de Premi de venta. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Província.

Oficina : Serrano, 16: MADRID

Camiseria y Gorbeta

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

*
La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas à mida

Las manufacturas alemanas al precio de coste más 10 por 100

Relojes de toda clase
joyería y platería
máquinas para retratar (desde 25 Ptas.)
cinegrafos (desde 50 Ptas.)
máquinas para coser (desde 75 Ptas.)
máquinas para escribir (desde 100 Ptas.)
bicicletas (desde 75 Ptas.)
motocicletas (desde 300 Ptas.)
automóviles (desde 3000 Ptas.)
armas de toda clase
jewelos y lentes de última moda
muebles de toda clase
confección para Señora y Caballero

poniéndose en cuenta el precio original de coste. El beneficio de la casa consiste únicamente en 10 % que se aumentan el precio de coste mencionado.

Por ejemplo : N.º 10000 A, reloj de oro para Señora
precio de coste Ptas. 22'50
más 10 % » 2'50
precio de venta Ptas. 25 00

Se efectúan pedidos desde 25 pesetas en adelante
Facilidades de pago para personas de garantía
En todos los ramos susodichos hay constantemente objetos usados que por cualquier motivo se venden a precios excepcionales.—Una lista mensual de tales ocasiones se manda á quien la deseé. — Pídanse ofertas (incluyendo el sello para la contestación) á la casa

Arnold Feuer, Berlin-Charlottenburg, Gervinusstr. 24

Los respectivos catálogos con dibujos y precios se mandan contra envío de 1 peseta en sellos de correo que el hacer un pedido se deduce del importe. Indique el artículo que se desea.

Cartas para Alemania cuestan 25 céntimos. No se pueden admitir las cartas insuficientemente franqueadas.

OJO Se admiten representantes serios

OJO

Tintes Stephens

Tipografía i Llibreria Santacana
Carrer de les Parelladas, n.º 9

Llápiç de colors Capses de pintura

Objectes d'escriptori: Carrer de Parelladas, 9

Compañía Proveedora de Carnes ALEMANY (S. en C.)

Proveedores de S. E. el Doctor Laguarda, Obispo de Barcelona; de los Sres. «Badosa y C.» de Garraf; de la fábrica cementos de los Sres. «M. C. Butsem y Fradera» y otras altas empresas.

Domicilio social : San Francisco, 54: SITGES

Esta casa expende en sus mesas de la Plaza Mercado carne de Ternera procedente de las famosas ganaderías de Galicia, á 1 peseta libra.

Carnero á 0'70 ptas. los 400 gramos.
Cordero á 1 peseta los 400 gramos.

Cabrito á 1 peseta los 400 gramos.

Castrón á 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio domicilio por dependientes de la casa

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 2'50 pesetas semanales

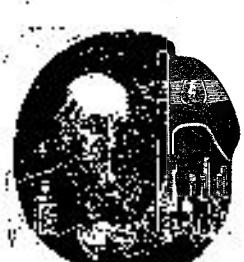
Las hay Industriales, Domésticas, Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar reciproca.

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Representante en Sitges :

JOSE SELVA: Calle Ayuga, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA SINGER.

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACEUTICO

MARCA REGISTRADA

Calle Lauria, 74

FARMACIA

BARCELONA